

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. maj 2008
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2008-151-0178
Dok.: ERK40303

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 251, som Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har stillet til justitsministeren den 16. april 2008 (Alm. del).

Lene Espersen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

**Spørgsmål nr. 251 fra Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
(Alm. del):**

”Ministeren bedes i fortsættelse af FLF alm. del - spørgsmål 248 uddybende redegøre for erfaringerne fra Australien med immuno-kastrering, herunder om denne kastrering er forbundet med bivirkninger eller andre problemer, og hvorfor vaccinen endnu ikke er godkendt i EU samt tidsperspektiverne for en sådan godkendelse.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, hvortil der henvises:

”Immuno-kastration (eller medicinsk kastration) er en metode, der ved hjælp af en vaccine stopper kønsmodningen af handyr. Metoden er især kendt fra Australien og New Zealand, hvor mange hangrise immunokastreres.

Immunokastration beskrives i EFSA rapporten ”Welfare aspects of the castration of piglets” fra 2004, hvoraf det bl.a. fremgår, at immunokastration kan foretages på to forskellige måder. Enten kan hangrise kasteres i en tidlig alder ved kemisk at ødelægge hangrisens testikler (herved opnås samme effekt som kirurgisk kastration), eller de kan immunokastreres et par måneder før slagtning ved at vaccinere 2 gange med et hormon (gonadotropin-relaeasing factor), som medicinsk kastrerer hangrisen. Dette sænker niveauet af skatol og androstenon, der giver ornelugt i kødet. Kastreringen indtræffer først efter den anden vaccinerings, og ved denne metode bevares hangrisens fodereffektivitet og høje kødprocent indtil umiddelbart før slagtning, hvor hangrisen typisk vaccineres 8 og 4 uger før slagtning. Det er den sidstnævnte metode, der er relevant i forhold til svineproduktion, og som bl.a. anvendes i Australien.

I EFSA rapporten fra 2004 tages der en række forbehold overfor immunokastration, som primært skyldes, at metoden ikke er tilstrækkelig undersøgt og afprøvet under europæiske forhold. Immunokastration påvirker tilsyneladende ikke kødet, ligesom der ikke vurderes at være en risiko ved at spise kødet, da vaccinen er et protein, som nedbrydes i tarmene. Der er dog generelt usikkerhed omkring, hvordan de europæiske forbrugere opfatter metoden.

Det anføres i EFSA rapporten, at immunokastration ikke er 100 % effektiv, idet ikke alle hangrise er modtagelige over

vaccinen. Immunokastration fjerner således ikke fuldstændig risikoen for ornelugt i kødet, hvilket nødvendiggør kontrol på slagteriet. Det er således uklart, om immunokastration umiddelbart før slagtning er ligeså effektivt som kirurgisk kastration.

Der er endvidere rapporteret om risiko for selvinjektion for den person, der anvender vaccinen. Vaccinen er ikke arts-specifik, hvilket betyder, at der er risiko for at en mand bliver midlertidig kastreret, hvis han ved en fejl stikker sig selv med vaccinen. Herudover må gravide kvinder ikke arbejde med vaccinen.

På det foreliggende grundlag vurderer Fødevarestyrelsen ikke, at der er de store velfærdsmæssige problemer forbundet med immunokastration, såfremt vaccineringen foretages på den korrekte måde, og håndteringen af grisene sker under hensyntagen til deres velfærd. Der vil være stress forbundet med at skulle indfange og vaccinere slagtesvin 2 gange før slagtning, og der er behov for at udvikle en praksis, som sikrer at det sker uden unødigt at belaste grisene. I dag kastreres pattegrisene i soholdet, og et skift fra kirurgisk kastration til immunokastration vil flytte det praktiske arbejde omkring kastrationen fra soholdet til slagtesvineproduktionen. Der er normalt ikke behov for at håndtere slagtesvin som produktionen foregår i dag, men ved immunokastration skal slagtesvinene håndteres de to gange, de skal vaccineres.

EU-kommissionen har i et svar dateret 6. august 2007 (E-303/07, E-3038/07, E-3041707) til medlemmer af EU-parlamentet givet udtryk for, at såfremt der tages hånd om de problematikker omkring immunokastration, der rejses i EF-SA rapporten, betragter Kommissionen immunokastration som et potentielt værdifuldt værktøj i den europæiske svineproduktion.

For at kunne praktisere immunokastration i EU skal vaccinen imidlertid først centralt godkendes af det Europæiske Medicin Agentur (EMA) via deres Committee for Medical Products for Veterinary use (CVMP). En eventuel godkendelse af vaccinen baseres på videnskabelig dokumentation af bl.a. vaccinens kvalitet, effektivitet og sikkerhed. Medicinfirmatet Pfizer, som har udviklet en vaccine til immunokastration, har søgt EMA om godkendelse af deres vaccine til immunokastration i EU. Danmark varetager via Lægemiddelstyrelsen ledelsen af det rapporteur-team, som behandler ansøgningen i CVMP. Lægemiddelstyrelsen har oplyst, at CVMP stillede en lang række spørgsmål efter førstebehandlingen af ansøgningen i december 2007, som Pfizer skal besvare senest den 12. juni 2008. CVMP behandler an-

søgningen igen på deres møde midt i juli måned, hvor det formentlig afgøres om vaccinen godkendes til brug i EU.”